

VU Research Portal

Een Funda voor wencontracten

den Butter, F.A.G.

published in
Uitzendwerk
2013

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

den Butter, F. A. G. (2013). Een Funda voor wencontracten. *Uitzendwerk*, 7.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

Gastcolumn: Een Funda voor wencontracten

Frank den Butter, hoogleraar Algemene Economie, Vrije Universiteit, Amsterdam

Aan het in dienst nemen en in dienst houden van personeel zijn flink wat kosten verbonden. Zo zijn er zoekkosten bij werving en selectie, inwerkkosten en kosten om ervoor te zorgen dat het personeel na een kostbare inwerkperiode niet naar de concurrent overstapt of een hoger salaris verlangt. Economen spreken van een “hold up” bij een dergelijk opportunistische gedrag. Maar er zijn ook kosten wanneer iemand niet bevalt of wanneer er geen werk meer is. Al deze kosten zorgen voor fricties op de arbeidsmarkt. Het zijn de transactiekosten van de dynamiek op de arbeidsmarkt, waarbij voortdurend oude door nieuwe banen worden vervangen. In de moderne economische theorie is veel over deze transactiekosten bekend. Drie economen, Coase, North en Williamson hebben de Nobelprijs voor hun werk op dit gebied gewonnen. Daarnaast kregen Diamond, Mortensen, en Pissarides in 2010 de Nobelprijs voor hun bijdrage aan de zoektheorie van de arbeidsmarkt. De theorie toont dat het verlagen van deze transactiekosten de dynamiek op de arbeidsmarkt kan bevorderen en zo meer werkgelegenheid en welvaart oplevert.

Maar hoe kunnen deze geleerde en intellectueel uitdagende economische theorieën nu naar de praktijk worden vertaald? Twee lessen zijn daarbij van belang voor een betere werking van de Nederlandse arbeidsmarkt. In de eerste plaats kan standaardisering helpen bij het verlagen van transactiekosten, het liefst met zo goed mogelijke benutting van de moderne mogelijkheden van ICT. In de tweede plaats bestaan de transactiekosten voor een belangrijk deel uit informatiekosten. Dat is zeker op de arbeidsmarkt het geval waar werkgevers en werknemers elkaar zoeken en proberen te vinden. De werkgever wil informatie over de geschiktheid van degene die hij of zij in dienst wil nemen, en over de vraag in hoeverre deze werknemer perspectief biedt voor een bestendige arbeidsrelatie met het bedrijf. De werknemer wil weten wat de aard van de werkzaamheden is, wat de toekomstperspectieven zijn, welke bekwaamheden, eventueel via extra studie, nodig zijn, en of het werk de gelegenheid biedt plezier in het leven te houden – of misschien wel te krijgen.

Kortom, de werkgever en werknemer moeten de gelegenheid krijgen om aan elkaar te wennen. Vandaar mijn voorstel om veel ruimer dan momenteel het geval is de mogelijkheid te bieden voor kortlopende “wencontracten” tussen werkgevers en werknemers. Voor schoolverlaters kan daarbij aan een verlengde stage worden gedacht, maar ook voor degenen die van baan willen veranderen, omdat ze een nieuwe uitdaging zoeken of ontslagen dreigen te worden, kan zo'n wencontract uitkomst bieden. Dat geldt ook voor spijtoptanten tussen de zzp'ers en voor ouderen die nog wat nieuws willen of na hun pensioen in deeltijd willen doorwerken. Op zich zijn zulke contracten niet nieuw: uit berekeningen blijkt dat de dynamiek op de Nederlandse arbeidsmarkt voor een belangrijk deel wordt bepaald door dergelijke kortlopende banen. Maar systematiek is er niet en de transactiekosten zijn hoog. Daarom zou een website moeten worden ontwikkeld waarin alle aangeboden kortdurende contracten op gestandaardiseerde en geüniformeerde wijze worden vermeld. Dus een soort Funda voor wencontracten.